NOTE

Antrenori, jucători sau arbitri?

Am rămas plăcut impresionat de seriozitatea discuțiilor, atunci cînd am asistat la una dintre ședințele recentului curs de perfecționare a arbitrilor de volei. *Alexandru Rulailescu, Vasile Ciolacu* și *Ion Verescian* care și-au dezvoltat referatele în fața auditorilor, au izbutit în cîteva minute să scoată la iveală defectele vechiului sistem de arbitraj precum și avantajele oferite de uniformizarea unor reguli de conducere a viitoarelor meciuri. Discuțiile care au urmat acestor expuneri au arătat adîncul interes al participanților la consfătuire. Dar o simplă identificare a celor prezenți dovedește lipsa de orientare care a stat la baza invitațiilor la acest curs: cinci dintre cei 22 de „elevi" sînt antrenori calificați, 6 sînt jucători legitimați la diverse echipe fruntașe, iar restul — numai 11 — arbitri „de meserie". Înainte de a trece la urmările acestei greșite selecționări se naște în mod firesc întrebarea: *pentru cine a fost organizat acest curs?*

In arbitraj există un principiu: cavalerii fluierului trebuie neapărat să fie imparțiali. In consecință ei sînt în marea majoritate a cazurilor numai arbitri, neflind legați prin diverse... obligații de colective. Or, în cazul nostru, antrenorii și jucătorii în discuție pot fi învinuiți de părtinire prin înseși interesele lor în clasamentul categoriei în care activează echipa respectivă. Să trecem de la teorie la practică. La prima competiție a anului, „Cupa regiunilor", vor trebui delegați arbitri în opt centre. In cadrul acestor întreceri își vor disputa fără discuție întîietatea și echipele în care sînt angajați jucătorii și antrenorii de mai sus fără ca să mai vorbim că aceste formații se vor califica aproape sigur și în turneul final al campionatului republican. Acum se naște a doua întrebare: vor putea oare cei 11 veritabili arbitri să asigure buna desfășurare a acestor competiții? Noi sîntem de părere că nu. Și iată-ne din nou ca la început: fără arbitri suficienți.

TR. IOANIȚESCU

JOCUL DE VOLEI C. T. F. T. — C. C. A. A PRILEJUIT DOUA CONFIRMARI:

1. revenirea în formă a C.T.F.T.; 2. jocul lipsit de combativitate al echipei C.C.A.

● Campionatele de volei ale categoriei A se apropie de sfîrșit: numai două etape mai au de jucat echipele masculine, iar cele feminine doar trei. Astfel că este normal ca să se intețească atît lupta pentru evitarea ultimelor două locuri în ambele clasamente, iar întrecerea pentru primul loc devine din ce în ce mai interesantă, în special în campionatul masculin, unde C.T.F.T. va întîlni duminică pe Știința la Cluj. De altfel, chiar etapa de duminică a demonstrat prin surprizele înregistrate că echipele „simt" importanța clasamentului final și de aceea caută să ocupe un loc cît mai bun. Numai prin acest lucru se pot explica surprizele înregistrate în ultima etapă.

● Fără îndoială, cea mai importantă partidă masculină s-a disputat la București între C.T.F.T. și C.C.A. și a confirmat încă o dată „caracteristica" jocului actual prestat de campionii naționali pe 1957, echipa C.C.A.: joc moale, lipsit de combativitate, care i-a depărtat atît de mult pe militari nu numai de valoarea lor reală, ci și de fruntea clasamentului. In plus, a mai demonstrat și necontestata scădere de valoare a celor doi trăgători principali din formație și totodată ai echipei naționale, Roman și Corbeanu. Astfel că selecționarea lor în echipa reprezentativă pentru meciurile internaționale care se apropie devine incertă. Dar, nu numai ei doi sînt departe de forma de altă dată. Sînt... secondați îndeaproape de Mitroi, Claici și Chezan. Dintre toți jucătorii încercați duminică de C.C.A., doar Mușat a avut unele momente în care a jucat mai bine. Dar cu o floare...

In revenire, feroviarii au jucat două seturi (ultimele) mai aproape de adevărata lor valoare decît în ultimele partide. Se pare că meciul cu C.C.A. și cel care se va disputa duminică la Cluj cu Știința, i-au făcut pe jucătorii bucureșteni să dea mai multă atenție pregătirii lor. Socotim însă că antrenorul Gh. Petrescu ar trebui să-și îndrepte atenția în antrenamentele de săptămîna aceasta în special spre întărirea forței serviciului. Să evidențiem încă o dată acuratețea paselor pe care le dau jucătorii acestei echipe, ceea ce ușurează în foarte mare măsură atacul și prin care domină celelalte echipe.

● Ieri dimineață am stat de vorbă cu **Gh. Constantinescu**, antrenorul echipei feminine Dinamo București. Era încă sub impresia meciului de la Cluj: **„A fost o partidă foarte disputată, clujencele dîndu-ne o ripostă foarte puternică, la care jucătoarele mele nu s-au așteptat. De altfel, jucătoarele de la Someșul se prezintă în mare progres și au în Lia Vanea o foarte bună trăgătoare, care a cîștigat puncte prețioase pentru echipa sa".**

—m. t.—

Fotoreporterul nostru a prins una din puținele acțiuni în care Roman a depășit blocajul feroviarilor. Iată-l aci trăgînd în ciuda opoziției lui Nicolau și Ponova. (C.T.F.T. — C.C.A. 3-1).

(Foto: GH. DUMITRU

Lotul reprezentativ de rugbi a evoluat la un nivel nesatisfăcător

Evoluția unei selecționate (și mai adevărată echipă națională) este pentru că ea presupune o exhibiție privită totdeauna cu mult interes ales atunci cînd avem de-a face cu o la un nivel superior.

Deplasîndu-ne duminică pe stadionul Republicii, spre a urmări meciul de antrenament al lotului nostru reprezentativ de rugbi, credeam că vom asista la o evoluție superioară, încîntătoare pentru ochiul spectatorilor. Și ca noi gîndeau desigur și cele cîteva sute de spectatori prezenți la acest antrenament public de verificare a lotului (la numai cîteva zile înainte de plecarea sa în Belgia). Ei bine, trebuie s-o spunem deschis, de la început, că am rămas dezamăgiți de evoluția celor 17 selecționabili.

Intîlnind consecutiv (în două reprize) două echipe de colectiv — Geotehnica (rezultat 3—3) și C.F.R. Gr. Roșie (0—0), parteneri de joc redutabili, lotul nu a corespuns, nu a entuziasmat nici un moment, nearătîndu-ne nimic nou. O lovitură de pedeapsă transformată, atît au reușit duminică cei ce aspiră la tricourile naționale! Ei au avut momente de dificultate, de derută chiar, atunci cînd ceferiștii, dezlănțuiți, atacau la fiecare fază. In finalul partidei, reprezentativa a stat mult în apărare, dorind parcă a păstra rezultatul de... 3—3! Calm, **Dobre**, care a jucat fundaș, a oprit o serie de atacuri adverse duse în „trombă" de un **Bostan, Moraru, Picu, Cotter, Stoenescu, Rusu** etc. duminică în vervă deosebită. Dar să revenim la evoluția propriu-zisă a lotului.

In jocul de duminică, lotul a evoluat fără o concepție bine stabilită, fără a arăta ce vrea, fără a-și justifica pregătirea. Selecționații au fost lipsiți de fantezie, de puterea de concretizare, atît de necesară pentru a realiza un rezultat favorabil. Am putea spune că unii dintre ei au dovedit chiar apatie. Atunci cînd înaintarea cîștigă un balon, acesta era irosit de linia de trei sferturi, care „mergea" tot timpul lateral, fără curaj, deși avea în față o linie de atac foarte firavă (atît la Geotehnica, cît și la C.F.R.). Prea puține atacuri duse pînă la aripi. **Barbu** — de pildă — a primit o singură minge în 80 minute! Cum socotesc oare antrenorii noștri că vor putea pune în valoare viteza acestui atacant, dacă nu i se dau baloane? Am observat, e drept, cîte va reușite atacuri întoarse pe înaintare cu **Emil Dumitrescu** (mai ales), dar și ele s-au oprit curînd, sugrumate de decizii înaintași feroviari. **In rest, mai nimic. Iar în concluzie o slabă exhibiție, un joc lipsit de orice semnificație. Și încă ceva. S-a făcut remarcată lipsa unui coordonator al jocului, a unui autentic conducător (cine era oare căpitanul echipei?) și mai ales lipsa unor realizatori.** Și acum cum au jucat cei „17": DOBRE (atent, calm, dar fără a iniția nici un contraatac), TEODORESCU (foarte bun), BARBU (neavînd baloane nu s-a putut remarca), PENCIU și KRAMER (combativi, dar lipsiți de fantezie), CHIRIAC (idem), STANESCU (iute, dar atît), DUMITRESCU (activ), ZLATOIANU (tendința de a juca la „ofsaid"), MANOLE, LUSCAL și ȘERBU (prea timizi), DORUȚIU, MAZILU, (fără personalitate), TEOFILOVICI, IORDĂCHESCU și RĂDULESCU (au evoluat la valoarea lor normală). **Ionescu** și **Miadin**, accidentați, nu au jucat. O soluție față de această situație? **Intoarcerea la rugbiul clasic fără atîtea scheme, dar bazat pe jocul deschis (atît de modern!) spre linia de treisferturi, cu o rapidă circulație a balonului pînă la aripi, iată ceea ce se impune!**

La turneul de la Bruxelles vom prezenta o echipă a tinereții, cu mulți debutanți. Zecile de mii de sportivi din țară așteaptă de la această formație nouă, cu toate slăbiciunile ei, cu toată tinerețea și neexperiența unor jucători, o reabilitare. Importantă va fi desigur, atît cucerirea victoriei, dar mai ales maniera de joc, modul de a conduce balonul. Această echipă este chemată să demonstreze că la Bordeaux rugbiul românesc nu a jucat la valoarea sa ci a fost victima unui accident pe care l-am dori uitat pentru totdeauna. Acesta trebuie să fie cel mai însemnat învățămînt al ultimei partide cu Franța.

D. CALLIMACHI

Tenisul de masă universitar merită toată atenția

Așa cum prevăzusem, întrecerile finale de tenis de masă ale campionatelor universitare au obținut un frumos succes. Publicul craiovean care a urmărit timp de trei zile întîlnirile a fost satisfăcut — după cum ne-a informat corespondentul nostru C. Moțoc — de valoarea jocurilor și de organizarea excelentă asigurată concursurilor.

Meciurile care s-au desfășurat pe reprezentative de facultăți au dat cîștig de cauză formațiilor I.C.F. **București** (Chepliu, Dancea, Goldfeder, Pătraș) la băieți și **Petrol și Gaze București** (Judith Steiner, Livia Moarcăș) la fete. Cel mai bun jucător al întregii competiții a fost **Bujor Zaharia** (Inst. Construcții București) care n-a pierdut nici un set. De asemenea, evidențiem pentru comportarea avută și pe **Toma Mayor** (I.M.F. Tg. Mureș) care este un element strălucit la învățătură, în ultimii trei ani luînd numai nota 10.

Clasamente: echipe studenți: 1. I.C.F. București 4 v., 2. I.M.F. Tg. Mureș 3 v., 3. Inst. Construcții București 2 v., 4. Inst. Agronomie Arad 1 v. Echipe studente: 1. Petrol și Gaze București 3 v. (10-3), 2. Inst. Politehnic Orașul Stalin 3 v. (9-5), 3. Universitatea A. I. Cuza Iași, 1 v., 4. Inst. Politehnic Timișoara 0 v.

★

Și cea de a doua etapă a campionatului republican pe echipe a scos în evidență forma excelentă și rezultatele obținute de tînărul jucător arădan **Tiberiu Covaci**, care se impune pe zi ce trece ca un element de perspectivă al tenisului nostru de masă. Rămîne ca seriozitatea și perseverența pe care le va arăta la antrenamente ca și munca pe care o va depune antrenorul său, Procopeț, să-l ajute pe Covaci să ajungă cît mai aproape de vîrful piramidei consacrării.

Un alt element tînăr care, deși a debutat în campionat s-a comportat mulțumitor a fost **Virgil Sîndeanu** (Progresul București). Notăm că debutul lui Sîndeanu în prima echipă a Progresului a fost forțat de absența nemotivată a lui **Harastosi**, Sîndeanu a arătat anumite calități care îl fac susceptibil de progrese. El va trebui însă să fie mai ofensiv și să joace cu mai multă încredere în posibilitățile sale indiferent de adversarul pe care îl are în față.

Pentru sfîrșitul săptămînii este programată etapa a III-a. Se vor disputa următoarele meciuri: ECHIPE BĂRBAȚI: **Tehnometal Timișoara — Voința Arad, Constructorul București — Progresul Satu Mare, C.F.R. Roșiori de Vede — Progresul București, Progresul Cluj — Spartac București, Voința I.M. București — C.S.U. București;** ECHIPE FEMEI: **C.S. Oradea — Constructorul București, Progresul Cluj — Petrol Chimie București, Voința București — C.S.U. București.**

Considerațiuni pe marginea celei de a IX-a ediții a campionatelor republicane școlare de gimnastică (II)

Participarea la finala campionatului a unui număr de 8 echipe din Moldova a marcat interesul real acordat acestei discipline sportive și în această parte a țării, deși aceste echipe n-au avut cele mai bune condiții de pregătire. Dintre ele două s-au clasat chiar în primele 6 locuri!

In schimb ne-a surprins faptul că orașe cu o veche tradiție în gimnastică, cu cadre de specialitate și cu o bază materială corespunzătoare — ne referim la Timișoara și Cluj — nu au ajuns în finală!

Oare Secțiile de învățămînt și cultură, comitetele U.C.F.S. din aceste regiuni și orașe și comisiile de gimnastică nu mai au preocupări pentru dezvoltarea acestei discipline sportive în școli? Se uită faptul că *Adalbert Brell, Andrei Szasz, Mihail Redl, Iosif Focht, Ildikó Bodó, Elena Dobrovolschi, Eva Puszta* din Timișoara și *Albin Morar, Ion Albert, Vasile Moldovan, Melinda Kerekes, Berta Corobeanu, Olga Gholner, Suzana Regetzi, Maria Pop* din Cluj au dus deseori peste hotare gloria patriei noastre și a locurilor lor natale?...

In aceste orașe există și școli sportive de elevi cu secții puternice de gimnastică, cu activitate îndelungată. Neparticiparea echipelor din aceste localități la faza finală ilustrează și felul cum se muncește la aceste școli. Atît în Timișoara cît și în Cluj sînt peste 10 săli de gimnastică, lucru care ar trebui să ducă la orientarea elevilor și profesorilor de educație fizică spre practicarea gimnasticii, cu atît mai mult cu cît la primele ediții ale campionatelor școlare de gimnastică orașe ca Timișoara și Cluj dominau întrecerile.

Imbucurător este faptul că la finală, *federația de specialitate a fost prezentă în plenul ei și a putut cunoaște amploarea și aspectul sărbătoresc al concursului*, rezultat al muncii profesorilor și elevilor. Cu cît interes au urmărit elevii evoluția colegilor lor la categoria I și ce sentimente a trezit în fiecare din ei executarea unor exerciții care lăsa să se întrevadă mugurii viitoarei lor măiestrii! *Considerăm că era indicat ca acest campionat școlar să fi fost o preocupare a biroului federal înainte de concurs, în sensul organizării unei demonstrații cu participarea celor mai cunoscuți gimnaști fruntași*, care ne-au reprezentat țara la diverse competiții internaționale. N-ar fi fost oare un minunat prilej de cunoaștere și apropiere a celor mai buni gimnaști cu elevii care formează schimbul lor de mîine? *Este necesar ca federația de gimnastică să se îndrepte și mai atent către activitatea din școli, știut fiind că numai acolo gimnastica noastră are asigurat rezervorul de cadre, care îi este atît de necesar.*

S-a văzut și cu acest prilej că multe școli au înțeles rolul educativ al activității sportive a elevilor, folosind marile competiții școlare ca un mijloc de a dezvolta în inimile elevilor dragostea față de școala în care învață, față de echipa școlii, spiritul de întrecere și spiritul colectiv, prietenia etc. In acest sens conducerile școlilor medii mixte nr. 1 din Rm. Vîlcea și Ploești, de pildă, au organizat cu ocazia acestor întreceri sportive, excursii în care elevii au cunoscut frumusețile patriei, au vizitat muzee, fabrici etc. iar în programul excursiilor a intrat și vizionarea campionatelor școlare de gimnastică, unde colegii lor, reprezentînd școala, își disputau titlul de campioni școlari. Ca spectatori, acești „drumeți veseli" și-au susținut cu ardoare echipele și nu se poate spune că n-au contribuit la succesul lor. Nu același lucru se poate spune despre elevii din București care în timpul finalei au urmărit într-un număr prea mic întrecerile la care participau colegii lor.

Printre elevii și elevele finaliști ai campionatului școlar de gimnastică, au existat și „campioni" la învățătură. De altfel nici un participant la aceste întreceri nu a avut note mai mici ca 5. La fete Georgescu Vasilica (Școala medie mixtă nr. 2 Giurgiu), Mancioc Maria (Școala medie mixtă nr. 2 Turda) și Anghelescu Cecilia (Școala medie mixtă nr. 3 Turnu Severin), iar la băieți Cohn Marian (Școala medie mixtă Gh. Bacovia Bacău), Stelănescu Gheorghe (Școala medie mixtă Gh. Lazăr Sibiu) și Bogdan Alexandru (Școala medie mixtă nr. 17 București) se numără printre participanții care au numai note 10 și 9!

La atmosfera de mare sărbătoare și de perfectă sportivitate care a dominat finala a contribuit și arbitrajul: obiectiv, principial și operativ.

★

Pentru dezvoltarea gimnasticii sportive în rîndul elevilor, pe lîngă toate măsurile pe care le va lua M.I.C. prin Direcția Educ. Tineretului Școlar și U.C.F.S., prin F.R.G., sînt necesare cadre bine pregătite, îndrăgostite de gimnastică, perseverente și pline de inițiativă, care să lucreze cît mai bine cu elevii, să-i organizeze și să-i atragă către o activitate sportivă cît mai bogată. Considerăm că aceste cadre există, că au experiență suficientă pentru a da rezultatele scontate. Este necesar numai să dăm noi aripi muncii noastre.

S. BARANYI
membru în Biroul comitetului de organizare a U.C.F.S.